

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/24/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011200627
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200627.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu G. T., XXX XX G. XX, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-63/2011 z 26. apríla 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2011-53 zo dňa 28. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2011-53 zo dňa 28. februára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6S/74/2011-53 z 28. februára 2013 zastavil konanie začaté na základe žaloby žalobcu proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-63/2011 zo dňa 26. apríla 2011 podľa § 250b ods. 1 a § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Krajský súd v Košiciach najprv uznesením sp. zn. 6S/74/2011 zo dňa 22. marca 2012 zastavil konanie a po jeho zrušení Najvyšším súdom Slovenskej republiky a vrátení veci na ďalšie konanie doplnil dokazovanie o vyjadrenie pošty a v napadnutom uznesení poukázal na toto vyjadrenie s tým, že doručovanie preskúmaného rozhodnutia žalovaného bolo vykonané v súlade so zákonom a poštovými podmienkami, ale žalobca napadnuté rozhodnutie žalovaného napadol žalobou podanou osobne na Krajskom súde v Košiciach až 12. júla 2011, hoci uložená na pošte s dôsledkami doručenia podľa § 24 ods. 1 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov) bola od 6. mája 2011; žaloba bola teda podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej § 250b ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom tvrdil, že k vyjadreniu Oblastného riaditeľstva pôšt Košice sa nemal možnosť vyjadriť a dozvedel sa o ňom až z napadnutého uznesenia. Tým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a porušené právo na spravodlivý proces zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že nebola vypočutá doručovateľka k jeho tvrdeniu o nezanechaní výzvy, aby v nasledujúci deň prevzal zásielku. Výkonanie dôkazu navrhnúť nemohol,

pretože nepoznal odpoveď pošty, ako predmetnú zásielku doručovala. Zároveň taký spôsob opakovaného doručovania - v nasledujúci deň - žalobca vylúčil. Namietal, že hoci sa od 2. do 6. mája 2011 zdržiaval v mieste trvalého bydliska, nikto mu nič nedoručoval, ani ho neupovedomoval o náhradnom doručení v určený deň a hodinu. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, a to z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/, d/, e/ a f/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a odvolaciemu súdu nie je známe, že by minister využil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 1.1.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (Správny poriadok), dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 24 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia na základe odvolania žalobcu zistil, že záver súdu o oneskorenom podaní žaloby je znova predčasný a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V preskúmvanej veci bolo predovšetkým potrebné nariadiť ústne pojednávanie a vykonať na ňom dôkazy nariadené odvolacím súdom po zrušení prvého uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. marca 2012 tak, aby boli zachované práva oboch účastníkov na spravodlivý proces a rovnosť strán v konaní.

Odvolací súd k tomu v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky dodáva, že i všeobecný súd na každom stupni konania má garantovať a zabezpečovať v konaní a rozhodovaní zachovanie základných ľudských práv a slobôd, a teda i v konaní pred krajským súdom malo byť vykonané dokazovanie tak, aby každý účastník konania mal zachované práva na vyjadrenie sa k dôkazom už v rámci tohto konania, a nielen použitím opravného prostriedku. Ak sa tak nestalo, ide o takú vadu konania, ktorá má za následok porušenie základného práva garantovaného Ústavou Slovenskej republiky, navyše ovplyvňuje úplnosť dokazovania a zistenie skutkového stavu vo veci a napokon má vplyv i na právne posúdenie veci.

V súlade s platnou judikatúrou odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým účastníkovi odníma možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Tým je i právo účastníka byť oboznámený a vyjadriť sa k dôkazom, ktoré boli v konaní vykonané a ktoré navyše boli podkladom pre rozhodnutie súdu.

V ďalšom konaní sa preto súd bude musieť vysporiadať s tvrdením žalobcu, že nebol upovedomený o

tom, že zásielka mu bude po prvom neúspešnom pokuse o doručenie opakovane doručovaná nasledujúci deň, a ak si ju neprevezme v určený deň a hodinu, dôjde k uloženiu zásielky na pošte a následne bude splnená fikcia doručenia. Bude preto musieť vykonať ďalšie dôkazy viažuce sa k doručovaniu spornej zásielky a po ich vykonaní ich bude musieť starostlivo vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, teda neopierať sa jednostranne len o vyjadrenie pošty, ale i o ďalšie dôkazy navrhnuté oboma stranami. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.